

Utklipp av: *Haugesunds*
dagblad
15/6 - 57

14.02.121

Ikke spørsmål om hvem som har rett, men hva som er rett

God tilslutning til M.R.O.s arrangement i Festiviteten.

Moralsk Opprustning arrangerte i går et møte i Festiviteten's kinosal. Som innbydere sto ordførerne i Haugesund, Skåre og Kopervik samt en del av gruppens medlemmer i Haugesund.

Kinosalen var godt besatt da ordføreren i Kopervik, tannlege Wathne ønsket velkommen. I forsamlingen la en merke til en rekke representanter for de kommunale myndigheter, fra industrien, kirke og kristelige organisasjoner.

Tilreisende representanter for Moralsk Opprustning hadde tatt plass på scenen som for anledningen var vakker pyntet med flagg, løv og blomster, og med Moralsk Opprustnings emblem i bakgrunnen.

I sin velkomsthilsen redegjorde tannlege Wathne for Moralsk Opprustnings program. Han understreket at det ikke i første rekke var kanoner vi trengte, men en åndelig, moralsk opprustning, det være for den enkelte såvel som for nasjonene.

Ordet ble så gitt til Waldemar Haaften jr., fra Stavanger, som ledet møtet. Han poengterte også bevegelsens kamp og hensikter og konkluderte med at det er forvandling vi først og sist trenger på alle områder. Moralsk Opprustning er ikke anti — noe som helst, men forvanding gått inn for kommunister som for kapitalister. Han nevnte også en rekke menn fra storpolitikken som hadde gått inn for bevegelsen, og som i denne så den eneste løsning på tidens problemer.

De tilreisende nevnte i sine innlegg trekk fra sitt personlige møte med M.R.O. To fagarbeidere fra Stavanger fortalte hvordan forholdene på deres arbeidsplass var blitt forbedret etter at noen av arbeiderne fikk interesse for M.R.O. og hvordan dette hadde gitt seg utslag i triveligere forhold ved bedriftene hvor de var ansatt.

En direktør for en stor fabrikk i Bergen vitnet om sitt møte med M.R.O. Han hadde vært to ganger i Caux, og på den måte hatt anledning til å studere fruktene av bevegelsens arbeid. Hensikten med bedriften var nå ikke først og fremst å tjene mest mulig penger, men at den kunne bli en plass hvor en kunne møtes i forståelse og samarbeid, og hvor en kunne drøfte de forskjellige spørsmål som meldte seg i fellesskap. Han fortalte også en rekke eksempler på hvordan dette hadde gitt resultater ved bedriften. Hans frue og to av arbeiderne var også blant de tilreisende, og deres uttalelser vitnet om en ny og mer positiv ånd som hersket på arbeidsplassen.

Som representanter for ungdommen talte to damer og en herre, sistnevnte haugesunder, men nå bosatt i Bergen. Samtlige understreket hva M.R.O. hadde betydd for dem personlig, og hvordan de her så en stor oppgave som de ønsket å gå inn for og forsøke å virkeliggjøre hver på sine plasser. Det var ikke spørsmål om hvem som hadde rett, men hva som var rett.

På møtet skulle det også ha vært representanter fra utlandet, men forskjellige ting hadde forårsaket at disse ble forhindret fra å komme, bortsett fra en, dr. James Cooper fra Skottland. Han hadde ordet til slutt og fortalte som sine norske kolleger om M.R.O.s arbeid. Det ble også vist fargelysbilder fra Caux.